

افزایش توانمندسازی روانشناختی و دلبستگی شغلی در طول همه گیری کووید ۱۹: مداخلات روانشناسی مثبت نگر در معلمان

علی حسن پور راد^۱، رضا دنیوی^۲، ابوالقاسم بریمانی^۳

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، واحد نکا، دانشگاه آزاد اسلامی، نکا، ایران

^۲ استادیار گروه روانشناسی عمومی، واحد نکا، دانشگاه آزاد اسلامی، نکا، ایران (نویسنده مسئول)

^۳ استادیار گروه مدیریت آموزشی، واحد نکا، دانشگاه آزاد اسلامی، نکا، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر اثربخشی روان درمانی مثبت نگر بر توانمندسازی روانشناختی و دلبستگی شغلی معلمان در تدریس آنلاین بود. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. در این پژوهش از روش نمونه گیری غیر تصادفی هدفمند استفاده شد. داده ها از طریق پرسشنامه توانمندسازی روانشناختی اسپریتزر (۱۹۹۵) و دلبستگی شغلی ادواردز و کلیپاتریک (۱۹۸۴) جمع آوری گردید. آزمودنی های گروه های آزمایشی به مدت ۸ جلسه و هفته ای دو بار و هر جلسه به مدت ۹۰ دقیقه تحت درمان روان درمانی مثبت نگر قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ انجام گرفت. در تحلیل توصیفی از میانگین، انحراف معیار، جداول و در آمار استنباطی با رعایت پیش فرض ها از تحلیل کوواریانس استفاده گردید. نتایج نشان داد روان درمانی مثبت نگر بر توانمندسازی روانشناختی و مولفه های آن (احساس معنی داری، احساس شایستگی، احساس داشتن حق انتخاب، احساس مؤثر بودن و احساس مشارکت با دیگران) و دلبستگی شغلی معلمان در تدریس آنلاین تاثیر دارد.

واژه های کلیدی: روان درمانی مثبت نگر، توانمندسازی روانشناختی، دلبستگی شغلی، معلمان، کووید ۱۹